

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.V.20.970/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó a tanács elnöke

Dr. Varga Edit előadó bíró

Dr. Csesznok Judit Anna bíró

Dr. Puskás Péter bíró

Dr. Tánczos Rita bíró

A felperes: felperes neve

(felperes címe)

A felperes képviselője:

felperes képviselőjének neve

(felperes képviselőjének címe)

Az alperes: alperes neve

(alperes címe)

Az ügy tárgya: kölcsöntartozás megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék

7.Pf.20.257/2025/5.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Szigetszentmiklósi Járásbíróság

15.P. 20.996/2024/21.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy a felperes 192.650 (százkilencvenkétezer-hatszázötven) forint felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítését kérheti.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az cég1 mint hitelező és a cég2 mint adós 2014. március 5-én ... forint erejéig hitelszerződést kötött. A cég3 a kötelezettség 80%-a erejéig, míg az alperes a kötelezettség egészére készfizető kezességet vállalt. Az adós többszöri felszólítás ellenére a hitelszerződésből eredő fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért a hitelező a szerződést 2015. július 24-én azonnali hatállyal felmondta. A hitelező a cég3 kezesi teljesítése után fennmaradó követelését az cég4-re engedményezte, az cég4 pedig a felperesre. A cég3 ugyancsak a felperesre engedményezte a kezeskénti teljesítésből fakadó megtérítési igényét.

[2] A felperes az engedményezésről szóló értesítőt postára adta, amit a felperes szomszédja 2020. január 15-én vett át.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[3] A 2024. augusztus 9-én fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel indult, majd perré alakult eljárásban a felperes ... forint és kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 198. § (1) bekezdése, 522. §-a és 274. § (2) bekezdés a) pontja, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:193. §-a alapján.

[4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, egyebek mellett elévülési kifogást terjesztett elő. Azt állította, hogy az engedményezési értesítőt nem kapta meg. Az erről szóló levelet olyan személy vette át, akinek arra nem volt jogosultsága; a felperes azt egyébként sem a szerződésben megjelölt címére küldte, szabályszerű értesítésére ily módon nem került sor.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a követelés 2020. október 15-én elévült. Indokolása szerint az engedményezési értesítő postai kézbesítése nem volt szabályszerű, az joghatás kiváltására nem volt alkalmas, ezért az elévülést nem szakította meg. A tértivevényen átvevőként ugyanis az alperes szomszédjának neve szerepel, aki egyébként sem lett volna jogosult az engedményezési értesítő átvételére, és azon az átvétel jogcímét nem jelölték meg. A meghallgatott szomszéd akként nyilatkozott: nem emlékszik a levél átvételére és arra sem, hogy azt átadta volna az alperesnek vagy az alperes édesanyjának. Mindezek miatt az engedményezési értesítő alpereshez való megérkezését nem találta bizonyítottnak.

[6] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – helyes indokainál fogva – helybenhagyta. Indokolása szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutott arra következtetésre, hogy a felperes nem bizonyította a kézbesítés szabályszerűségét: sem az engedményezési értesítő alperesi átvételét, sem az átvevő személy átvételi jogosultságát. Kiemelte, hogy a felperes megalapozatlanul hivatkozott a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény (a továbbiakban: Postatörvény) és a postai szolgáltatások nyújtásának és a hivatalos iratokkal kapcsolatos postai szolgáltatás részletes szabályairól, valamint a postai szolgáltatók általános szerződési feltételeiről és a postai szolgáltatásból kizárt vagy feltételeken szállítható küldeményekről szóló 335/2012. (XII. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Postarendelet) vonatkozó rendelkezéseire.

A felülvizsgálati kérelem

[7] A jogerős ítélet ellen – ... forint felülvizsgálati eljárási illeték megfizetése mellett – a felperes terjesztett elő felülvizsgálati és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet. Felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az alperes kereset szerinti kötelezését kérte.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[8] A felülvizsgálatot a felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (3) bekezdése alapján, a Kúria Pfv.V.20.722/2015/11. számú és a Pfv.III.20.758/2004/5. számú referenciahatározataitól jogkérdésben való eltérés miatt kérte engedélyezni.

[9] A jogkérdés, amely a Kúria Pfv.V.20.722/2015/11. számú döntésében megjelenik álláspontja szerint az, hogy miként kell értelmezni az írásban, tértivevénnyel közölt nyilatkozatok esetében a régi Ptk. 214. § (1) bekezdését: mi minősül a törvény által megkövetelt „megérkezésnek”, illetve a felperesnek a küldemény hatályosulása megállapításához mit kell bizonyítania. A kereset elutasításához ugyanis a jelen esetben az vezetett, hogy az első- és másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy az alperes az engedményezési értesítést átvette, arról tudomást szerzett, míg a referenciahatározatban a Kúria azt fejtette ki, hogy a „megérkezés” fogalma nem azonos a tudomásszerzéssel: nem a konkrét tudomásszerzést kell bizonyítani, hanem azt, hogy a küldemény a címzetthez megérkezett, így a tudomásszerzés elvi lehetősége fennállt. A tértivevény tartalmának ebben a tekintetben jelentősége nincs, mivel a jogszabály nem tekinti feltételnek a nyilatkozat tértivevénnyel történő postára adását, a hivatkozott döntés értelmében ez pusztán azt a célt szolgálja, hogy közvetlen visszaigazolás álljon rendelkezésre az átvételről.

[10] Nézete szerint a másodfokú bíróság eltért a Kúria hivatkozott döntésétől, mert a régi Ptk. 214. § (1) bekezdésében foglaltakon túl többletfeltételeket támasztott a küldemény hatályosulásával szemben, anélkül, hogy indokát adta volna az eltérésnek. A döntésben kifejtettektől eltérően állapította meg, hogy az engedményezési értesítésről az alperesnek tudomást kell szereznie ahhoz, hogy a joghatás – az elévülés megszakítása – bekövetkezzen. A másodfokú bíróság által –tévesen– megkövetelt tudomásszerzés bizonyításának elmaradása vezetett a kereset elutasításához.

[11] A felperes által felhívott másik, Pfv.III.20.758/2024/5. számú referenciahatározat tekintetében, a tértivevény alaki kellékeivel kapcsolatos eltérésre hivatkozott, kiemelve a határozat [46] bekezdését.

[12] A felmerült jogkérdés, hogy az a tértivevény, amely a címzett általi átvételt írja elő, azonban rajta a címzett aláírása nem szerepel, alkalmas-e annak igazolására, hogy a küldeményt a címzett átvette. A Kúria vizsgálta az aláírás szükségességének kérdését is, ugyanakkor a Postarendelet rendelkezéseinek elemzésével generálisan is állást foglalt a tértivevénnyel szemben támasztott követelményekről.

[13] A hivatkozott ítélet [46] bekezdésben a Kúria azt hangsúlyozta, hogy a címhelyen történő kézbesítés esetében is meg kell történnie az átvételi jogosultság és a személyazonosság igazolásának, a kézbesítés harmadik elemét – az átadást – azonban nem kötelező dokumentálni. E megállapítás nézete szerint összhangban áll a Kúria elsőként felhívott Pfv.V.20.722/2015/11. számú döntésében kifejtett állásponttal, miszerint a joghatás kiváltására irányuló nyilatkozatok esetében nem feltétel a küldemények tértivevénnyel történő postára adása. A tértivevény az irat átvételéről ad igazolást, amely a kézbesítést, azáltal a

tudomásszerzést szolgálja, de ez utóbbi már nem tartozik az írásbeli nyilatkozat hatályosulásához.

[14] Utalt arra: a perbeli esetben a másodfokú bíróság ítélete alapján a kereset elutasításának további indoka a tudomásszerzés bizonyításának hiányán túl az volt, hogy az eljárásban az sem igazolódott, hogy a postai szolgáltató meggyőződött-e az átvételre jogosultságról, azt ugyanis a tértivevény nem tünteti fel. Az átvevő nem az alperes hozzátartozója, ezáltal a kézbesítés nem szabályszerű.

[15] A további jogkérdés tehát a Kúria e határozatának figyelembevételével az, hogy milyen alaki és tartalmi követelmények támaszthatók a tértivevénnyel szemben, tekintve, hogy a referenciahatározat alapjául szolgáló jogvitában a Kúria a tértivevénnyel szemben támasztható tartalmi követelményeket vizsgálta, és ezeket határozta meg, ezáltal pedig még az első referenciahatározatban kifejtettektől is eltért, irreleváns ugyanis, hogy rendelkezésre áll-e tértivevény. Rámutatott: a jelen eljárásban a tértivevény is rendelkezésre áll, ami megfelelő módon igazolta a küldemény megérkezését.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem megalapozott.

[17] A felperes által hivatkozott felülvizsgálati ok, a közzétett kúriai határozattól jogkérdésben való eltérés [Pp. 409. § (3) bekezdés] abban az esetben áll fenn, ha a jogerős határozat és a közzétett referenciahatározat összevethető, ehhez pedig szükséges az ügyszabványosság: a lényegi tényállási és jogi elemeknek egyezniük kell (Pfv.V.20.646/2025/2.).

[18] A felperes által elsőként hivatkozott Pfv.V.20.722/2015/11. számú ügyben a Kúria azt állapította meg, hogy a felmondást tartalmazó küldemény mindkét szabályszerű kézbesítési kísérlet alkalmával megérkezett a címzetthez – az alpereshez – és ettől független körülmény, hogy azt az alperes csak a második kézbesítési kísérlet napját követően vette át. Rögzítette, hogy a címzett nem akadályozhatja meg a postai küldemény megérkezését, ezáltal a küldemény részét képező jognyilatkozat hatályosulását, az átvétel elmaradása a címzett veszélyére történik.

[19] A Pfv.III.20.758/2024. számú ügyben releváns tényállási elem, hogy a fizetési felszólítást tartalmazó küldemény „posta” aláírással érkezett vissza, nem szerepelt rajta az I. rendű alperes aláírása és az átvevő személyi igazolvány száma sem. A postai szolgáltató tájékoztatása szerint a nyilvántartási rendszere alapján a küldeményt az I. rendű alperes vette át, az átvétel időpontjában hatályos Postarendelet szerint egészségügyi válsághelyzet esetén a szolgáltató a könyvelt postai küldeményeket jogosult a személyes átadás mellőzésével kézbesíteni, ilyenkor az átvevőtől aláírást sem vesz fel.

[20] A tényállásbeli hasonlóság a kifejtettek szerint a jelen ügy és a referenciahatározatok között csupán annyiban állapítható meg, hogy mind a perbeli esetben, mind a referenciahatározatokkal érintett ügyekben tértivevényes könyvelt postai küldemények

kézbesítésére épült az elévülés megszakítására alkalmas írásbeli nyilatkozatok megérkezésének a vizsgálata.

[21] Az összevethetőséghez szükséges ügyazonosság megállapításához azonban ez a jelen esetben nem elegendő, mivel a referenciahatározatokban a jelen perbelitől eltérő ténybeli alapon történt a kézbesítés megtörténtének és a küldemény átvételének a vizsgálata: a jelen esetben az elutasító döntés indoka a kézbesítés szabályszerűtlensége, a küldemény címzettekhez való megérkezése bizonyítottságának hiánya volt, ezt a tényt értékelték a bíróságok az elévülés megszakítására való alkalmatlanság körében. A referenciahatározatokban ezzel szemben a szabályszerű kézbesítések által kiváltott joghatás vizsgálatára került sor.

[22] A kifejtettek miatt a referenciahatározatok és a felülvizsgálat tárgyát képező jogerős ítélet között nem áll fenn a lényegi tényállási elemek és a jogállítás azonosságán alapuló ügyazonosság, ezért a felülvizsgálat a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján nem volt engedélyezhető, a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.

[23] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem vezetett eredményre, ezért az azzal kapcsolatban az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés a) pontja alapján felmerült 48.162 forint illeték a felperes terhén marad. A felülvizsgálat megtagadására tekintettel a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására nem kerül sor, ezért a felperes a megfizetett ... forint felülvizsgálati eljárási illeték és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illeték különbözetét, 192.650 forintot az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján az állami adó- és vámhatóságtól visszaigényelheti.

[24] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja kizárja.

A határozat elvi tartalma

Az ügyazonosság hiánya a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján kérelmezett felülvizsgálat esetén annak megtagadását eredményezi.

Záró rész

Budapest, 2025. szeptember 24.

Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró, Dr. Puskás Péter s.k. bíró, dr. Tanczos Rita s.k. bíró